A°. 1844. N°. 119.

WOENSDAG DEN 2den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 30 September 1844.

Van wege den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie*, zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Jansie*, toebehoord hebbende aan W. E. J. van SETTEN.
2. Aan de Slaven *Jetta*, *Sarah*, *John* en *Dugald*, toebehoord hebbende aan W. SHIELDS.
3. Aan de Slavin *Nancij*, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen L. RICKETTS geboren STUART eerder Weduwe R. CRUICKSHANK.
4. Aan de Slavin *Louisa*, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen T. H. STOLKERT; — en
5. Aan de Slavin *Jetta*, toebehoord hebbende aan J. A. A. SALOMONS; en dat de gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. ELISABETH JANSJE WAVEREN.
2. JETTA SHIELDS.
   SARAH SHIELDS.
   JOHN SHIELDS.
   DUGALD SHIELDS.
3. NANCIJ HELMOND.
4. LOUISA SCHOONLO. — En
5. ELISABETH HENRIETTE SCHOONHOVEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand September:

John Adamson. — J. H. Arentzen. — John Berry — N. A. Bijl de Vloe. — Baunier. — J. Caddell. — J. C. Everts. — J. G. M. Koli. — F. Kulier. — Maria Lodrigo. — M. Monteiro. — John Macintosh. — C. P. Neuman. — J. G. Richter. — James Thijm. — C. L. de Veer.

Koopvaardij: Kapt. C. Gaerste. — Kerkamp. — F Lange. — H. K. Ruijl. — Hoffker. — Wiersma.

Marine: Z. M. Transport Schip *Willem Frederik Hendrik*.

Paramaribo, den 1 October 1844.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de *UITGAANDE REGTEN* zullen geheven worden, der gedurende het *vierde* kwartaal dezes jaars, uit deze Kolonie uittevoeren navolgende PRODUKTEN, zijn bepaald, als:

Van de *SUIKER* op (6) *Zes* Centen.
» » *HEELE KOFFIJ* op (25) *Vijf en Twintig* Centen.
» » *GEBROKEN DITO* op (15) *Vijftien* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (24) *Vier en Twintig* Centen.
» » *VUILE DITO* op (12) *Twaalf* Centen.
» » *KAKAO* op (13) *Dertien* Centen, per pond Amsterdamsch gewigt; en
» » *RUM* op (50) *Vijftig* Centen, per Gallon.

Paramaribo, den 1 October 1844.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Maandag den 7den October e. k., des namiddags ten 4 ure, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

De GOEDEREN gevonden in de volgende *desolate* Boedels; als: DAVID MENDES NOBLE, P. A. KELDERMAN, GEERTRUIDA HELENA BLIEKVELD, HARTOG M. LEVIJ, VROUWTJE Jb EMANUELS Wed. SAMUELS, EMANUEL MARTIN, JOHAN PAUL DOGGER, JULIUS A. E. BLAAUW, MARIA van CAUPAIN, MARIETJE van DOERRLEBEN, MATHIJS M. J. KEMPER, EDUARD FERDINAND SCHMIDT, PAMELA van MUNTZ, JAN van WEIJGLE, MIMIE van MEIJER en ERRICH G. RAUN.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 1 October 1844.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

In-Officieel Gedeelte.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

De op gisteren bij inschrijving van Plant. *Sarah*, verkochte Katoen, hebben opgebragt als: 3 balen schoone a 30 cts. en 4 dito vuile a 11¼ cts.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius.

Het Schip Vriesland, Kapt. J. C. van der Veer. — Adres bij J. Gisius.

Het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. Adres bij J. L. Gellée.

Het Schip Maria Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 12 Augustus 1844.*)

NEDERLANDEN.

VENLO, 23 *Julij*.

Een man, niet verre van Grave in Noord-Braband geboren, maar om bij de noodlottige omwenteling in 1830 niet te dienen, naar Limburg geweken, woonde sedert en was gehuwd te Geisteren. Met de heugelijke terugkeering van dit deel van Limburg tot het wettige bestuur, werd hij gevat, en moest nu tot straf van zijn misdrijf eenigen tijd, eerst te 's Hertogenbosch, en te Leiden in hechtenis doorbrengen. Reeds vroeger, of in die gevangenis gehoord, of gelezen hebbende van een plan, om Amsterdam van versch water te voorzien, heeft hij ook in de gevangenis daarover nagedacht, en meende iets goeds daaromtrent uitgevonden te hebben. Eenige proeven, ook in het zeer kleine te nemen, was voor hem hoogst moeijelijk. Hij deed het echter met hetgene hem ten dienste stond, zijnde een spijker, een mesje en een klomp. Zoo bragt hij het toch zoo ver, dat hij zijn plan, berekening en uitgedacht middel aan het oordeel van een paar heeren, bij den waterstaat in dienst, onderwierp. Ook aan den heer gouverneur van N. Braband moet er kennis van gegeven zijn. Zijn plan moet hierop nederkomen, om door middel van houten buizen, het water uit de Vecht van boven Weesp naar Amsterdam te leiden, en die houten buizen of goten met zekere compositie te bestrijken, welke dezelve onverteerbaar maakt. Die compositie nu is 's mans geheim. De pogingen, om het te weten te komen, zijn vruchteloos geweest. De man berekent, dat volgens zijn plan, in werking gebragt, de hoofdstad 999 emmers versch soet water in het uur zou ontvangen, en dat de kosten ongeveer *f* 390 000 beloopen zouden. Gisteren is hij over Nijmegen naar Amsterdam vertrokken, om zijne uitvinding met plan en berekening aan den Ed. Achtb. heer burgemeester der hoofdstad mede te deelen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 *Augustus*.

De *Gazette des Tribunaux* heeft voor eenige maanden berigt gegeven, wegens de misdaad van een Engelsch jong schilder, die, na in het park van Cobham zijnen vader den hals afgesneden te hebben in Frankrijk was gekomen, alwaar hij op de imperiale der diligence van Montereau in hechtenis genomen werd, op het oogenblik, dat hij dezelfde misdaad op een' reiziger wilde volvoeren, dien het toeval naast hem had geplaatst. De bijzonderheden dezer dubbele misdaad waren derwijze onwaarschijnlijk voorgekomen, dat de *Galignani's Messenger* gemeend had, die te moeten in twijfel trekken.

Niets echter was meer letterlijk met de waarheid overeenstemmend.

De staat van geestverbijstering van dezen jongeling met een uitstekend talent begaafden schilder schijnt ontstaan te zijn, doordien hij in den wedstrijd voor de schilderwerken, die de nieuwe zalen van het parlement, te Westminster, zullen versieren, niets anders dan eene loffelijke vermelding had verkregen.

De *Gazette des Tribunaux* voegde er bij, dat de Engelsche consul te Parijs de uitlevering van den vadermoorder had verlangd, maar dat er daartegen zich twee hindernissen konden voordoen: 1°. de moordaanslag in Frankrijk ondernomen; 2°. de staat van krankzinnigheid, waarin deze jonge mensch verkeert.

De diplomatie heeft deze kwestie opgelost. De fransche autoriteiten hebben Richard Dodd (dit is de naam des jongen schilders) aan de Londensche policie overgegeven, en hij is voor de politie-regtbank van Rochester gevoerd geworden. Hij was gekleed in een wijden blaauwe paletot en ligt blaauwe pantalon; hij droeg een langen baard met groote knevels; en in de uitdrukking zijner oogen bespeurde men

niets, dat hem als zinneloos kon doen beschouwen.

Voor de regters verschijnende, glimlachte hij met eene onbegrijpelijke achteloosheid: »Mijne Heeren, zeide hij, ik ben de moordenaar dien gij zoekt, hier ben ik ter uwer beschikking." Na een kort verhoor, hetwelk alleen geschiedde om de echtheid van zijn persoon te waarmerken, is hij naar de gevangenis geleid. Hij zal voor de e. k. assises teregt staan wegens vadermoord.

— Mevrouw Laetitia Bonaparte, dochter van den Prins Lucien Bonaparte, woont te Parijs, alwaar zij van den Heer Wyse gescheiden leeft, een zeer rijk Engelsch edelman, dien zij voor eenige jaren heeft gehuwd. Heden bragt zij voor de regtbank van correctionele politie eene klagte in, tegen den Heer Leger, kapitein op nonactiviteit, dien zij van misbruik van vertrouwen beschuldigde. Maar Madame Wyse is niet verschenen om hare aanklagte te ondersteunen, en na eenige woorden van den kapitein Leger heeft de regtbank de klaagster in hare aanklagte niet ontvankelijk verklaard en verwezen in de kosten.

Den 8sten.

De tijdingen, welke wij gisteren nopens eene vredebreuk tusschen Abd-el-Kader en den Keizer van Marokko hebben medegedeeld, schijnen zich te bevestigen.

Een aide-de-camp van den prins van Joinville, scheepsluitenant aan boord van den Suffren, op welk schip Z. K. H. zijne vlag voert, is gisteren, 7 dezer, te Parijs, met depêches voor het gouvernement aangekomen. Deze officier is regtstreeks van Cadix gekomen, welke stad hij den 28sten Julij des avonds verlaten heeft. Uit het geen van die tijdingen heeft kunnen uitlekken, verzekerde men dat de zoon van den sultan gelast was geworden, Abd-el-Kader te bevechten, hem te vervolgen en hem gevangen te nemen, indien hij kon. Indien de bevelen van den Keizer inderdaad van zoo stelligen aard waren, en als zijn zoon genegen ware, die bevelen met opregtheid in uitvoering te brengen, zouden de moeijelijkheden tusschen Frankrijk en Marokko welhaast geëindigd zijn. Maar men zal integendeel opmerken, dat de volgende depeche van den maarschalk Bugeaud, heden avond door den *Messager* medegedeeld, veel minder stellig in dit opzigt is, en de woorden van den Kaïd Hamida van eene weinig bevredigende dubbelzinnigheid zijn.

»Sidi Hamida, opperhoofd van het Marokkaansche kamp, heeft aan Abdallah Ben-Yakoub en aan de legerhoofden van Ouschada geschreven, dat de zoon des keizers te Teza was gekomen, dat hij van daar zich naar Emzour zoude begeven, en dat hij den 25sten Julij met een talrijk troepen in het legerkamp zoude aankomen.

»Sidi-Hamida voegde er bij, dat hij den vrede met het opperhoofd der Christenen wenschte, dat dit de bedoeling van zijnen meester was, en dat, als de zoon des Keizers zou aangekomen zijn, *er niets dan goeds zijn zoude.*"

— De bestijging van den Mont-Blanc, die jl. Zaturdag 27 julij, had moeten plaats hebben, is, ten gevolge der overdrevene eischen van de zijde der gidsen van Chamouny, eenige dagen uitgesteld geworden. Het plaatselijk bestuur heeft al de maatregelen genomen, die geschikt waren om de oorzaken der vertraging te doen ophouden. Zie hier eenige bijzonderheden, welke door een Zwitsersch dagblad, met opzigt tot deze wetenschappelijke reis worden medegedeeld, die door de Heeren Martin en Bravais wordt ondernomen en aan wie zich de Heer Lepileur zal toevoegen. »Hun doel is, zegt het gemelde dagblad gedurende eenige dagen hun verblijf te vestigen op den hoogsten top van het gebergte, dien zij zullen kunnen bereiken ten einde aldaar zich aan weêrkundige waarnemingen te wijden.

»Met dit oogmerk hebben zij zich van een groot aantal werktuigen voorzien, en zullen zij al het noodige om zich tegen de koude te vrijwaren, met zich voeren, te weten: hooi en een beweegbaren planken vloer, door welk middel zij het gat, hetwelk zij zich in de sneeuw zullen uitgraven, hopen, bewoonbaar te maken.

»Dit is eene stoutmoedige onderneming, want tot heden heeft men op den top van den Mont-Blanc nimmer langer dan slechts ettelijkke uren kunnen vertoeven, en al de reizigers, die den Mont-Blanc bestegen hebben, stemmen eenparig daarin overeen dat het uitwerksel der luchtverdunning zoodanig is, datzij, om te kunnen blijven ademhalen, zich haasten moesten, weder af te stijgen. Mlle. d'Angeville ondervond eene onweêrstaanbare neiging tot slapen.

»Maar dit alles kan zeer wel slechts het gevolg van vermoeijenis geweest zijn; het is niet onwaarschijnlijk, dat de longen spoedig aan die hijgende ademhaling gewend worden, welker versnelde bewegingen toch eindelijk aan dezelven eene voldoende hoeveelheid luchts moeten verschaffen.

»Veeleer is het de vraag, te weten: of de mensch in staat zij de magt der uitwasseming door te staan, welke in die hooge streken derwijze werkzaam is, dat zelfs het bloed er naar streeft, om door de huidporiën naar buiten te dringen. Intusschen heeft zich op den Mont-Blanc nog nimmer eenig geval van bloedstorting voorgedaan, en men mag aannemen, dat in dit opzigt onze reizigers niets zullen te vreezen hebben.

»Hunne reis is overigens daarom niet minder gevaarlijk, want eene plotselijke verandering van den wind kan hen dwingen om langer boven op het gebergte te blijven, dan zij daartoe hunne berekeningen zouden gemaakt hebben. De sneeuw, een stormweder, de wind en zelfs de nevelen zouden kunnen voldoende zijn om iedere afstijging onmogelijk te maken, en een maal hun leeftogt verbruikt zijnde, zouden zij, te midden dier onbevolkte ijsstreken, den hongerdood moeten sterven."

DUITSCHE POST.

Warschau, 26 *Julij.*

Onze stad is door een groot ongeluk bezocht geworden. Ten gevolge van eenen verscheiden maanden voortdurenden regen was de Weichsel derwijze gestegen, dat dezelve heden buiten zijne oevers trad en de langs de rivier gelegen gedeelten der stad onder water zette. De kracht van den vloed heeft de brug naar Praga vernield, die voorstad zelve ligt onder het water verzonken; zoo ook een bebouwd eiland in de Weichsel; ter naauwernood ontwaart men nog de toppen der boomen en de gevels der huizen. Van de omliggende plaatsten hebben Sielke met de groote tabaksfabrijk, Tschernakoff met deszelfs wonderdadig Maria-beeld en Willanoff met de graftombe van Johann Sobieski het meeste geleden. Zoo ver het oog reikt ziet men niets dan eenen onmetelijken waterplas met enkele uitstekende boomgroepen en toppen van gebouwen. In gelijker voege bereidt zich dit treurige tafereel langs de Weichsel opwaarts tot aan Krakau en nederwaarts tot aan Dantzig uit. Een enkel oogenblik heeft de hoop van den landman vernietigd, zijne velden vernield, zijne schuren verwoest, zijn vee verdronken. Het is een hartverscheurend gezigt, te zien hoe de opeengedrongen boeren, die veelal niets dan het leven hebben kunnen redden, in stille radeloosheid het betraande oog op het graf hunner bezittingen vestigen, hoe de stroom huisraad en kudden meêdoogenloos voortsleurt. Honderde ongelukkige landlieden zwerven zonder huisvesting, kleederen of voedsel in het rond en benijden schier het lot van hen, die in het water zijn omgekomen. De Weichsel staat heden 18 voet boven peil en sedert 1830 heeft geene overstrooming zulke verwoesting aangerigt. Ziekten, hongersnood en allerlei wederwaardigheden zullen zich vereenigen om de arme klasse geheel te overstelpen. Gewis zal de regering zich het lot dezer ongelukkigen ter harte trekken, maar evenwel zal het lang duren eer men heeft vergeten wat een enkel oogenblik aan onze stad heeft berokkend.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.